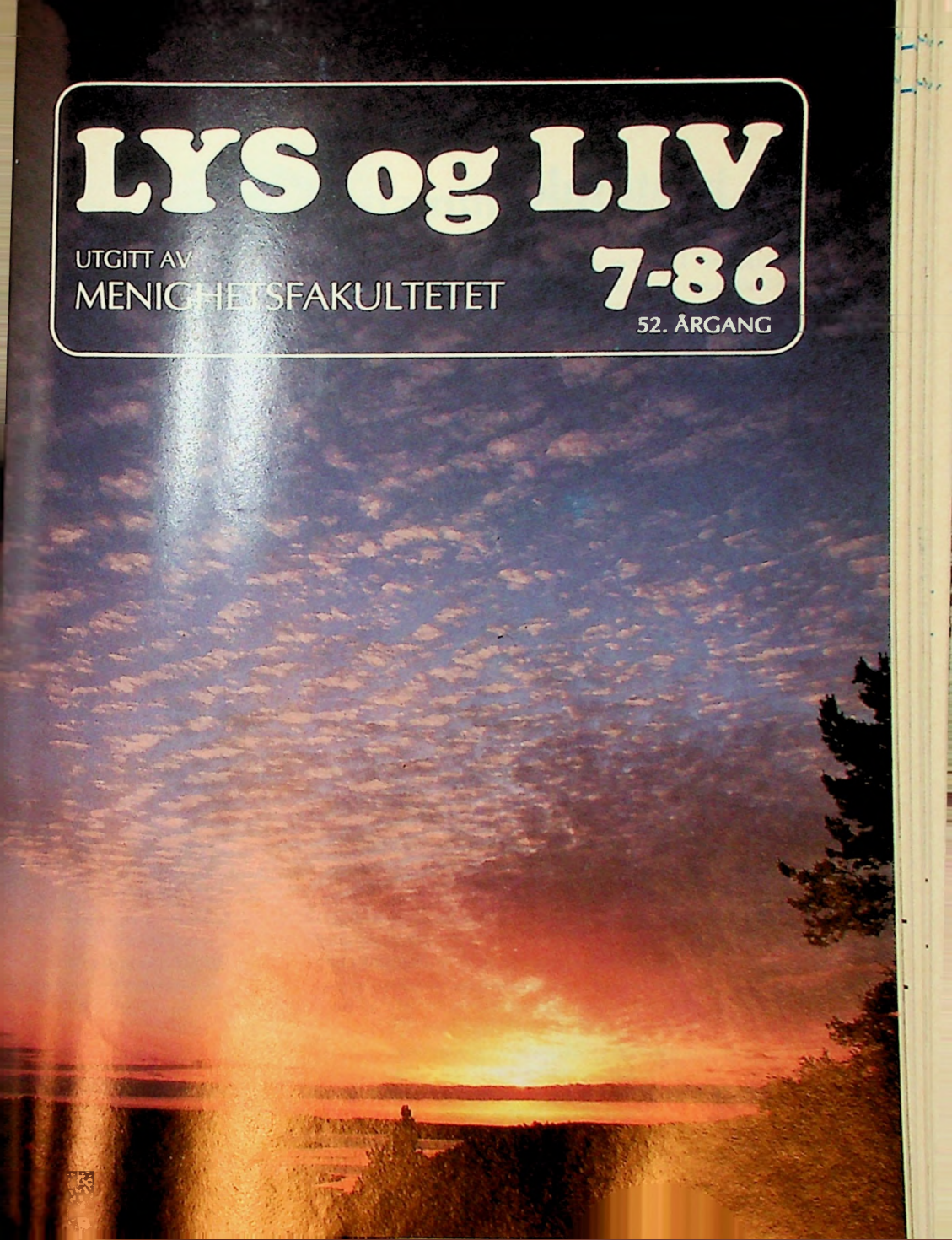

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

7-86

52. ÅRGANG

En hastesak

Dette nr. av Lys og Liv er særlig viet kallstanken. Det er et viktig tema. Hvor bevisstheten om kallet blekner, blir kirken blodfattig. Sedat, søvning – i verste fall: sovende.

Kallet har sitt *utgangspunkt* i Ham som møter mennesker med et «Følg meg!» som er så sterkt at det ikke er til å motstå. Og kallet kan bare *holdes varmt* hvor mennesker lever i vissheten om at evangeliet har hast. At Gud har gitt oss en tilmålt tid for misjon og menighetsbygging.

Vi har intet løfte om et hav av tid. Vi får den arbeidstid Gud i nåde betror oss.

Derfor er det ytterst uheldig når Jacob Jervell uttaler: «I våre dager, da ingen synes å tro på en fremtid, burde det heller vært kirkens oppgave å forkynne at vi får tusen år til» (Vårt Land 10.10.86).

Selvom dette er sagt som en velment spissformulering i en helt bestemt sammenheng, har kiken ikke bibelsk dekning for å rope ut et slikt budskap til vår tid.

Nei, forkynnelsen må må spille på andre akkorder: Kristus er alle dødskreftene overlegen. Han skjermes sine gjennom alle brottsjøer. Derfor: Hold ved i kallet! Stå ut løpet! Og forvalt dine talenter i dristig satsing (Matt. 25,14–30).

Guds rike er en hastesak.

Olav Skjevesland

LYS og LIV UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Ansv. redaktører: Rektor Olav Skjevesland og direktør Erling Servan. Red. sekretær: Tom-Egil Hverven. Redaksjonsmedarbeider: Stud. theol. Trond Solvang og stud. theol. Lillian Øksnevad.

Utkommer 8 ganger årlig. – Ekspedisjon: Gydas vei 4, 0363 Oslo 3. – Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 6038.30.18636. – Telefon: Sentralbord 46 79 00. – Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt. Forsidebilde: Stud. theol. Jostein Tegnér.

Opplag dette nr.: 35 000.

«Sjå, eg legg orda mine i din munn»

(Jer 1,9)

Av informasjonssjef Vigbjørn Matre

Vi kjenner desse orda frå den gongen Gud kalla Jeremia til profet. Dette løftet skulle fylgje han i tenesta og gi han frimod. Kallet var å gå med eit budskap frå Gud.

Vi finn det ikkje naturleg å samanlikne Jeremia sitt kall og det vi måtte oppleve som eit kall i høve til vår teneste. Vår oppgåve er på ein heilt annan måte å stadig leve i Guds ord slik at kallet, oppgåva kan fornyast og vera levande gjennom alt Guds ord, også Jeremia. Kap. 1, v. 4-10.

Desse versa fortel oss noko viktig om kven Gud er og kva han vil med oss menneske til alle tider, og ikkje minst det løftet som skal fylgje oss i tenesta.

Sjølv om den ytre situasjon var annleis for Jeremia er likevel den Gud som gjev oppdrag og løfter den same. Eit møte med denne teksten er eit møte med den tidlause og evige Gud som viser sin vilje for oss som skal fylgje Guds folk til Jesus kjem igjen. Hans mål er frelse også for vår generasjon.

Kvar einaste ein av oss er like verdfulle i Guds auger som dei som Jeremia skulle forkynne for, og han er like avhengig av viljuge tenarar no som då. Vi er sette til å vere Guds røyst inn i vår situasjon, og dersom vi teier vil vi svikte både vår generasjon og neste.

Difor er både rekruttering til teneste, både på Menighetsfakultetet, Misjons- høgskulen, Diakonihøgskulen osb. eit felles ansvar. Vi **skal** med stort frimod

utfordre unge vi kjenner heilt konkret til teneste. Vi skal også sjå stort på sammenhengen mellom forbønsteneste og kall til teneste. Dersom vi ikkje gjer dette, kan vi risikere at kallet, utfordringa til teneste ikkje når fram.

Vi har også noko meir å seie frå vår Gud. Jeremia hadde mange innvendingar då han møtte kallet, vi kjenner også til dei i vårt eige liv, men med kallet fylgjer det alltid eit løfte, slik også for oss. Det løftet Jeremia fekk, er overlevert oss som tidlause verdiar vi skal forvalte til vår generasjon, slik at dei også skal få kjenne Guds rike velsigning og glede det alltid er å vera i Guds gode plan. Vi skal også få stole på desse orda frå Gud: «Sjå, eg legg orda mine i din munn.» Lukke til! *Vent store ting av Gud – våg store ting for Gud.*

Eugen Spydevold:

«Hallesbys tale var som et direkte kall»

Intervjuet med Eugen Spydevold er klippet fra Moss Avis 17. juli i år

Tekst og foto: Boe Johannes Hermansen

– I 1933 ble min fremtidige tjeneste bestemt. Jeg satt i festsalen på lærerskolen under Menighetsfakultetets 25 års-jubileum og hørte professor Hallesbys tale. Hans spørsmål om noen ville gjøre noe for MF kjentes som et direkte kall til meg. Det kallet er spill levende den dag i dag.

Slik beskriver 81 år gamle Eugen Spydevold, som tidligere blant annet har vært prest i hjembygden Råde, den opplevelsen som staket opp hans livsløp. Spydevold er født og oppvokst på gården Revhaug i Råde. I 1926 ble han omvendt, og det året skjedde også andre betydningsfulle ting:

– Jeg møtte Thora, min livsledsagerske, jeg ble frelst og fikk kall til prestatjeneste, sier han med takknemlighet.

Konkret kall

Etter eksamen artium i 1928 bar det til Oslo hvor teologisk embedsekamen, og praktisk teologisk eksamen ble avlagt på Menighetsfakultetet (MF) i 1935.

Hans første reiserute startet februar 1936. Begynnerlønnen lå på 200 kroner måneden. To år senere, da han ble ordinert til landssekretær for MF, steg lønnen til 300 kroner.

– Hva var landssekretærens oppgave?

– Å reise rundt og forkynne Guds ord. Dernest å gi opplysning om MF og knytte kontakt med troens folk. Det kunne nok av og til bli et slit. Vanligvis var jeg på farten 8–10 uker sammenhengende, en gang hele 13 uker. Omtrent 300 møter og gudstjenester pr. år ble gjennomført hvert år. Det hendte jeg måtte ta meg frem på sykkel, ikke alle steder gikk det buss hver dag, forteller han.

– Tilliten fra MF og «vennene» ga meg veldig frimodighet i tjenesten. De var av samme ånd og liv, sier Spydevold. Helt siden han ble kristen i 1926 har han hatt nær kontakt med bedehusene.

Spydevold er mannen bak det etterhvert landskjente begrep i nyere norsk kirkeliv: Det normale norske kirkesyn. Det er enbetydende med kirken om formiddagen og bedehuset om kvelden. Med andre ord kirke og bedehus hånd i hånd.

Prest i hjembygden

I juni 1942 fikk han kallsbrev fra Den midlertidige kirkeledelse ved fungerende biskop Johannes Hygen. Spørsmålet dreide seg om han ville være prest i Råde. – Etter råd fra Halleby, sa jeg ja. Likevel var det et brennende spørsmål hos meg: Hvordan kunne å være prest på sitt eget hjemsted? Jeg begynte med besøkstjeneste og var på en masse møter i bedehusene i bygden. I fra 1943 til 1945 fikk vi stå i permanent vekkelse. Den største opplevelse jeg har hatt er å få lov å be med bygdefolket mitt, forteller han med en tåre i øyekroken.

Etter frigjøringen ble Spydevold konstituert som sogneprest i Råde av fungerende domprost G. Dietrichson inntil sogneprest Bjonness-Jacobsen ble tilsatt 15. oktober 1946.

– Jeg fortsatte da reisetjenesten for MF helt frem til 1965, da jeg ble residence kapellan i Eidsberg. Ved oppnådd aldersgrense i 1972 flyttet jeg igjen tilbake til Råde, til Ekornveien i Karlshus hageby, sier han.

Aktiv på flere områder

– Jeg pusler med MF og Indremisjonen, sier Spydevold beskjedent. Pusleri er nok noe svakt uttrykt. De som kjenner ham vet at han arbeider med, ja brenner for disse arbeidsområdene i Råde menighet.

Helt fra 1933 til i dag har han hatt minst en finger med i spillet når det gjelder Østfold krets av Menighetsfakultet. I over 20 år har Spydevold vært kretsformann.

To perioder, det vil si 18 år, som medlem av MFs forstandskap har han også rukket. Han har vært sekretær for Foreningen for Bibel og bekjennelse i flere år. Formann i Råde skolestyre var han i 1945–46, da han satt som prestens selvskevne medlem. I frigjøringsåret var han også med på å stifte Kristelig Folkeparti i Råde. Råde Menighetspleie har han også vært en av initiativtagerne til.

Hobby

«Hjernetrim kombinert med noe morsomt». Slik betegner han sin hobby, geistlig statistikk. I over 50 år har han ført nøye oversikt over teologene i vårt land, hvor de er og hvilken tjeneste de har. Han er så langt vi kjenner til eneste nordmann med denne hobby.

– Grunnen til at jeg startet med dette var å påpeke statistisk MFs breddevirkning i norske kirke- og kristenliv, sier han. Han nevner gjerne at fire av fem prester er utdannet ved Menighetsfakultetet, og over 300 er ansatt i kristne organisasjoner.

Besøktjeneste

Den spreke pensjonisten utfører også en omfattende besøktjeneste blant eldre og syke i Råde. En fantastisk diakonal innsats mange tar av seg hatten for. Spydevold legger ikke skjul på siktemålet. Hans høyeste ønske er å få flere med på himmelveien. Slik uttrykker han det, og for dette arbeider han. Han er og blir en ildsjel gamle, gode Eugen Spydevold.

HJERTELIG TAKK

for minnegaver på kr. 13 381,- ved Andreas Grasmos bisettelse 13. okt. 86.

Antall teologi- og kristendomsstudenter ved Menighetsfakultetet synker!

Vi vet følgende:

- En ny undersøkelse viser at 52% av Norges befolkning tror på Jesus som Guds sønn. Bare få av dem kommer til kirke og får del i det kristne fellesskap. Vi trenger flere prester som kan gå ut til folk, snakke med dem og lede dem inn i fellesskapet.
- Mange i vårt samfunn har det vanskelig. Sorg, familiekonflikter, følelsen av ikke å strekke til og generasjonsmotsetninger preger mange menneskers dagligliv. Nærhet mennesker imellom byttes ut med en truende avstand. Ikke få kan berette om at en prest har vært til hjelp i slike situasjoner. For presten blir det så altfor ofte vanskelig å finne tid til slikt.
- Mange prester er overarbeidede. Kirken har ikke råd til at arbeidspresset fører til at forkynnelsen bare blir et venstrehåndsarbeid. Det gjelder menneskers frelse. Flere trengs til å dele på oppgavene.
- Barn og unge trenger den hjelp til livet som god kristendoms- og religionsundervisning kan gi. For tiden er det alt for få lærere med spesialutdannelse i kristendomsfaget.
- I menighets- og organisasjonssammenheng trengs flere arbeidere. Det er vanskelig å få kvalifiserte søkere til kateketstillinger. Det trengs flere arbeidere med kristendoms-kunnskap som faglig ballast.
- For yrkesaktive i en rekke «alminnelige» yrker vil faget kristendoms-kunnskap fungere som en nyttig og etter hvert mer og mer nødvendig del av all-

mennutdanningen. Det er også stort behov for menighetslemmer og frivillige arbeidere som både kan vitne om sin Frelser og kan forsvare troen med fagkunnskap og saklighet.

På denne bakgrunn er det foruroligende når antall kristendomsstudenter og teologistudenter går ned.

Vi utfordrer Lys og Livs lesere:

- Det er nødvendig at kallet til studium og tjeneste legges klart fram for unge som planlegger sin framtid, og for eldre som gjerne skulle supplere sin utdanning med et kristendomsstudium. (Informasjonsmaterieill fås fra MF!)
- Det er nødvendig at flere for en tid frigjøres fra en del av sine oppgaver slik at de får praktisk mulighet til fordypning i et kristendomsstudium, – og med god samvittighet kan bruke tid på lesingen.

Menighetsfakultetet har også dette året tatt imot nye studenter fra hele landet. De har en allsidig bakgrunn, og de er tatt imot med glede og takknemlighet.

I 1986 er følgende antall studenter innskrevet ved Menighetsfakultetet:

Teologi:

Vår: 14 Høst: 41 (1985: 66)

Praktikum:

Vår: 15 Høst: 19 (1985: 47)

Kr.d.kunnskap:

Vår: 40 Høst: 45 (1985: 99)

Kat.sem.:

Høst: 7 (1985: 2)

Av de 45 nye kristendomsstudentene (høst 86) oppgir 23 tilknytning til Laget, 17 til Ungdomsforbundet og 16 til Indremisjonsselskapet. Ellers oppgis følgende organisasjonstilknytning: Søndagsskoleforbundet (13), Norsk Speiderforbund (9), Misjonssambandet (7), Misjonsselskapet (6), Israelsmisjonen (1), Navigatørene (1), Ungdom i Oppdrag (1).

Studieveileder for kristendomsstudiet og kateketseminaret, Målfrid Norum.

Av de 55 nye teologistudentene (vår og høst 86) har 38, dvs. 69%, hatt tilknytning til Laget, 25, dvs. 45%, til ungdomsforbundet, og 18, dvs. 32%, til

Studieveileder for teologi, Svein Olaf Thorbjørnsen.

Indremisjonen. 12 av de 55 har hatt tilknytning til Søndagsskoleforbundet, 9 til misjonssambandet, 8 til NMS, 7 til Speiderforbundet, 5 til Santalmisjonen, 4 til Ungdom i oppdrag, 3 til Navigatørene, 2 til frelsesarméen og 1 til Israelsmisjonen.

Både teologi og kristendomsstudentene har erfaring fra et bredt spektrum av kristent engasjement, med vekt på ulike former for barne- og ungdomsarbeid.

Studieveilederne

(De nye teologistudentene i 1986 er presentert på side 10 og 11.)

Takk for

- alle som har fulgt kallet og nå studerer ved Menighetsfakultetet.
- undervisningen ved Det praktisk-teologiske seminar i 60 år, og for alle som er utdannet der.

Be for

- MFs økonomi som er vanskelig i høst. Be om at mange må bli minnet om å gi.
- alle som er i tvil om sitt kall. Be om at de må få klarhet i hva de skal bruke livet til.

«Morgendagens kirke»

Tekst og foto:

Mellom foredragene ble det tid til luft utenfor MF. Fra venstre: Biskop Lønnebo, professor Wikstrøm og biskop Geil.

Gjesteforelesningene i forbindelse med Praktikumets 60-års jubileum 15. oktober ble en formidabel suksess. Det største auditoriet på MF var fylt til siste plass og mange måtte stå. Hverken studenter, prester eller legfolk ville gå glipp av tre av Nordens fremste gjesteforelesere i praktisk teologi.

Biskop Martin Lønnebo ledet over emnet «Morgendagens kirke». I sin velkjente visjonære og grensesprengende form holdt han forsamlingen i ånd mens han rullet opp en mengde «scenerier» fra fremtidens kirke.

Hans kollega fra Danmark, biskop Georg S. Geil, talte om prekenen i mor-

Etter foredragene var personer med tilknytning til praktikum invitert til lunsj. Fra venstre: Georg S. Geil, Reidun Geil, Anders J. Bjørndalen, Ingemann Ellingsen, Tor Johan S. Grevbo, Ole D. Hagesæther, Owe Wikstrøm.

på Menighetsfakultetet

En-Egil Hverven

Biskop Martin Lønnebo mente at slaget om morgendagens kirke vil stå de neste 20 år. Dersom kirkens folk ikke får vist Kristus frem for folkereligjose mennesker, kan kirken bli redusert til en sekt i samfunnet.

gendagens kirke. Han gikk blant annet inn på hva «det moderne menneske» er for noe. Er mennesket til syvende og sist noe annet enn det urolige hjertet som lengter etter å bli funnet, spurte biskop Geil.

Professor Owe Wikstrøm fra Uppsala minnet om at sjelesorg er mye mer enn psykoterapi, i sitt foredrag om «Sjelesorgen i morgendagens kirke». Han pekte på at opplevelsen av Guds nåde ikke vokser frem innenfra. Den må komme utenfra ved at mennesker får høre om Jesus Kristus.

Etter foredragene holdt lærerne ved praktikum en mottagelse for gjesteforeleserne og en del personer som har nær tilknytning til praktikums historie.

Praktikumslærerne ved MF samtalte med foredragsholderne mellom øktene: Tor Johan S. Grevbo, Tore Kopperud, biskop Lønnebo, Olev Skjevesland.

BE FOR MF-STUDENTENE!

ALLE DE NYE STUDENTENE TRENGER VÅR FORBØNN I DEN VIKTIGE TIDEN DE HAR FORAN SEG. LA OSS BE OM AT DE MÅ BLI BEVART I TROEN OG RETT UTRUSTET TIL TJENESTEN.

Bruk gjerne listen over nye teologistudenter som en forbønnsliste, eller sett

kruss ved navn fra ditt bispedømme eller ditt prestegjeld. Ta også med i din forbønn de studentene som har begynt på Instituttet, Kateketseminaret og Praktikum og alle de som nå også fortsetter sine studier ved fakultetet.

Erling Servan

NYE TEOLOGISTUDENTER 1986 I og II

Av de 55 nye teologistudenter i 1986 ble 15 innskrevet i vårsemesteret (merket 86 I på listen) og 40 i høstsemesteret.

Bispedømme	Prestegjeld	Navn	
Oslo	Gamle Aker	Bjørnerud, Berit	
»	Stovner	Guttormsen, Jon Arild	
»	Haugerud	Jensen, Lars Christian	86 I
»	»	Rasmussen, Rune	86 I
»	Bekkelaget	Schmidt, Ulla	
»	Manglerud	Lund, Øystein	
»	Bryn	Lund, Litha Vera	
Borg	Berg	Smetsrød, Ivar	86 I
»	Sarpsborg	Feen, Ellen	
»	Kråkstad	Saxegaard, Fredrik	
»	»	Riddervold, Hans Petter	
»	Skårer	Andersen, Elisabeth	
»	Sørum	Bechensteen, Kari Lise	
»	Nittedal	Dahl, Laila Riksaasen	86 I
Hamar	Hamar domkirke	Steensberg, Morten Erik	
»	Løten	Jonsrud, Dag Bjørnar Langseth	
Tunsberg	Nøtterøy	Grung, Anne Hege	86 I
»	Sandefjord	Pedersen, Tom	86 I
»	Eiker	Solheim, Berit Marie	
»	Hønefoss	Hopstock, Cathrine	
Agder	Vågsbygd	Sandriib, Bernt Rune	
»	Tveit	Tønnessen, Aud Valborg	86 I
»	Voie	Saghaug, Kristin Margrethe	
»	Gjerpen	Fjose, Eli Irene	

Bispedømme	Prestegjeld	Navn	
Agder (forts.)	Barbu	Bugge, Axel Jørgen	
»	Froland	Solheim, Terje	86 I
»	Vestre Moland	Halvorsen, Roald Emil	
»	Evje	Stenersen, Inger-Lise	
»	Søgne	Høie, Marit	86 I
»	Kvinesdal	Hansen, Valborg Sinnes	
Stavanger	Hinna	Lunde, Grethe	
»	Madla	Finnbakk, Bjørg Helen	86 I
»	»	Håland, Hans Christian	
»	Kampen	Sværen, Tore	
»	Gjesdal	Tangedal, Lars	
»	Koppervik	Skaar, Marit	
Bjørgvin	Fridalen	Systad, Olaf Johan	86 I
»	Fana	Holt, Torbjørn	
»	Laksevåg	Heimli, Ronny	86 I
»	Åsane	Aagaard, Bjarne	
»	Os	Bjørnevik, Hallgeir	
»	Vik	Bjerkan, Jon	
»	Selje	Myklebust, Tore	
Nidaros	Strindheim	Leirvik, Steinar	86 I
»	Sverresborg	Fuglum, Dag	
»	Klæbu	Gundersen, John Olav	
Nord-Hålogaland	Tromsø	Lingjærde, Gro	
Oslo Vestre Frikirke		Bjørvand, Tor-Bjarne	
Den fire evangeliske fors.		Lygseth, Knut	
Pinsevevnenene, Bergen		Sjølie, Bjørg Espevoll	
Det Norske Misjonsforbund, Nesodden		Brosstad, Yngve Haavard	
Den danske kirke		Dahl, Klaus	
»		Laursen, Anna Ramskov	
Svenska Kyrkan, Sødevala		Hummelgård, Esbjørn	86 I
Vest-Tyskland, Kiel		Wohlenberg, Gerd-Mickael	86 I

Henvendelse om studiemuligheter og studieplaner ved Menighetsfakultetet

kan gjøres til de to studieveilederne (bilder side 7)

- Svein Olaf Thorbjørnsen for teologistudiet, og
- Målfrid Norum for kristendoms kunnskap og kateketseminaret

Adresse: MF, Gydas vei 4, 0363 Oslo 3. Tlf. (02) 46 79 00.

Menighetsfakultetets søsterfakultet i Danmark:

OMSTRIDT PRESTESKOLE MED MANGE VENNER

Av informasjonssekr. Tom-Egil Hverven

Det danske Menighetsfakultet er ikke akseptert på samme måte som MF i Norge. Nesten tyve år etter at planene om dansk MF kom på bordet, er fakultetet fremdeles noe av det mest omdiskuterte i dansk kirkeliv.

- Det er bare karismatikere som er like utskjelt som oss. Noen beskylder oss for å være parasitter på annen teologisk virksomhet. Andre anklager oss for å være drivhus, sier GT-lektor Carsten Vang til Lys og Liv. Men dansk MF har også mange venner.

Vang tok imot Lys og Liv på MF's vennefest i det vakre bygget utenfor Universitetsområdet i Århus. Omkring 300 mennesker møtte opp for å høre blant andre biskop Erling Utne tale.

Dansk MF flyttet inn i nybygget i 1982, etter å ha bodd i en gammel villa siden 1973. Nybygget ble betalt med innsamlede midler - tilsammen 8 millioner kroner. MF får fremdeles ikke statsstøtte, årets budsjett er på 2,7 millioner kroner. Økonomien på MF har vært svært anstrengt til tider, men det lyser opp med respons som i vår, da vennene tro til med over 600 000 kroner på tre uker i en økonomisk vårknipe.

- Det ligger lange diskusjoner bak opprettelsen av fakultetet. En del mennesker brøt ut og dannet Dansk Bibel Institutt, som ligger i København. Forskjellen mellom de to studiestedene lig-

De ansatte på Menighetsfakultetet i Århus er glade for besøk fra Norge. Fra venstre: Lærer Peter Legarth (NT), biskop Erling Utne, lærer Carsten Vang, landssekretær Leif Kristiansen, lærer Kurt Christensen (etikk/religionsfilosofi), Jørgen Jørgensen (informasjonssekretær) og Asger Chr. Højlund (dogmatikk).

ger først og fremst i at MF har plass til to forskjellige bibelsyn, både et konservativt og et mer fundamentalistisk. På DBI heller de mer i retning av et rent fundamentalistisk bibelsyn, sier Carsten Vang.

Menighedsfakultetet havnet i Århus fordi det største danske teologiske fakultetet ligger der. MF har ikke eksamensrett. Fakultetet kan bare tilby alternativ undervisning og litteraturveiledning til studenter ved Århus Universitetet. Men det er bare noen få minutter å gå til Det teologiske fakultet og til universitetsbiblioteket.

- Det er ingen tvil om at det er behov for oss. Selv med 78 leseplasser og flere klever blir det for trangt. Vi kunne trenge 25 plasser til, sier Carsten Vang.

Selve huset ligger idyllisk til, med stor plen på begge sider, og rikelige påbyggingsmuligheter. Med teglsten i veggene og ulltepper på gulvene er huset også mer bruksvennlig og hyggelig enn søsterbygget, betongkolossen i Gydas vei 4 i Oslo.

Besøket på dansk MF avslørte stor glede over kontakten med teologer fra norsk MF. Flere av våre lærere har besøkt fakultetet i Århus, blant andre Torleiv Austad, Tor Johan Sørensen Grevbo, Oskar Skarsaune og Tore Kopperud. Skarsaunes forelesninger over inkarnasjonen ble nylig utgitt på danskens skrivestue.

- Det er vanskelig å opparbeide noe eget fagmiljø så lenge vi bare er fire faste lærere, sier Kurt Christensen, som tok imot Lys og Liv til kaffe dagen etter festen. Han er lærer i etikk og religionsfilosofi.

- Vi fire har ansvaret for hvert vårt fagområde, og det kan bli ganske ensomt. Enkelte av studentene har god oversikt, slik at det er mulig å ha noen ut-

Biskop Erling Utne overleverer en solidaritetsgave fra norsk MF til landssekretær Leif Kristiansen ved dansk MF.

dypende fagsamtaler. Men ellers er vi avhengig av kontakt med for eksempel lærere fra Norge.

Lærerne på Menighedsfakultetet er unge, og de har ingen annen formell utdannelse enn cand. theol. Men ifølge Christensen tenker alle mer eller mindre i retning av doktorgrad. Det er også helt nødvendig for en eventuell søknad om eksamensrett.

- Når kan dere få eksamensrett?

- Ikke i overskuelig fremtid. Men det ligger i hele tenkningen bak fakultetet at vi arbeider mot det. Foreløpig er vi ikke kvalifisert rent faglig. Vi har heller ikke tilstrekkelig kirkelig tyngde i ryggen for på sette makt bak kravet om eksamensrett.

- Dere har heller ikke søkt om offentlig økonomisk støtte?

- Vi har et prinsipielt standpunkt: Vi vil ikke utvide i noen retning uten at vi vet at vi har menighetene bak oss. I en kritisk situasjon vil vi helst slippe å være avhengige av statsstøtte. Dessuten er det

svært tvilsomt om vi ville fått noe om vi søkte. Vi kommer ikke under noen eksisterende lovgivning.

– Menighedsfakultetet understreker sterkt sin menighetstilknytning. Derfor kan det synes noe paradoksalt at en stor del av studentene og de som støtter dere, rekrutteres fra indremisjonsmiljøer?

– I Danmark er det ikke så sterkt skille

mellom kirken og organisasjonene. Indremisjonen og kirken er så og si det samme. Men vi vil være helt uavhengige, vi vil ikke være Indremisjonens presteskole. Likevel har vi et svært nært samarbeid med dem. Mange av våre studenter blir ansatt som sekretærer og bibelskolelærere, sier Kurt Christensen.

Takk for mottatte gaver!

(Tall i hele tusen)

GAVER:	1984	1985	1986
	Pr. 31/10	Pr. 31/10	Forbehold Pr. 31/10
Personlige gaver	1 538	2 756	2 654
Fast givertjeneste	286	381	252
SUM:	1 824	3 137	2 906
Offer/kollekt	1 034	1 094	1 074
Foreninger	245	245	238
Andre gaver	60	86	14
SUM «ordinære» gaver:	3 163	4 562	4 232
«MF – Gjeldfritt»	504	–	–
«MF – Ny Giv»	–	23	–
SUM ekskl. Testamen. gaver	3 667	4 585	4 232
Testamentariske gaver	78	1 235	331
TOTAL SUM:	3 745	5 820	4 563

Fortsatt vanskelig økonomisk situasjon for MF

Gaveoversikten pr. 31. oktober viser ca. 1,2 mill. kr. mindre gaveinntekter enn i 1985, hvorav ca. 330 000 er nedgang i ordinære gaver og resten skyldes mindre testamentariske gaver. Samtidig øker utgiftene sterkt. VÆR MED PÅ Å SIKRE MF'S ØKONOMI VED Å GI EN GAVE I HØST. Hjertelig takk til alle givere.

Erling Servan

Hallo Ola

Nå er me komne fram til Augustana Hochschule.

Nürnberg er den storbyen som ligg nærmast, det tek ca. 40 min. å køyra dit.

Neuendettelsau er ein svært fin liten by, med berre nokre få tusen innbyggjarar. Landskapet i området er flatt, grøne åkrar og små landsens byar («dorfar»).

Det er ca. 200 studentar her. Dei fleste er i byrjinga av sitt stadium, men det er også nokre eksamenskandidatar.

Dei fleste bur på skulen sitt internat som ligg nær bygga kor dei ulike forelesingane finn stad.

Denne våren er det bl.a. forelesning over dei føreksilske profetane. Det er mykje å henta her, som på MF er det andakt kvar dag. Andaktene vert haldne i eit nydeleg kapell. Kvar torsdag kveld er det og nattverdgdustjeneste i kapellet. Det er då mykje fin musikk og salmesong.

Sjølsagt har me nytta høve til å reisa ein del, så eg seie kvar helg. 17. mai feira me i Østerrike på ei hytte saman med ein gjeng tyske studentar.

Du undrast kan hende på kva eg har lært til no?

Det kan ikkje uttrykkjast i få ord. Men eg vil trekkja fram følgjande – lærerikt på godt og vondt, å vera ein framand i et anna land.

Stud. theol. Lillian Øksnevad ved Donau sommeren 86.

- fint å få vener over landegrensa.
- godt å møte tyske teologistudentar som arbeider for at evangeliet om den krossfesta og oppstandne Jesus skal å ut til fleire menneske.
- borna i Tyskland treng vår forbøn.

Ha det riktig godt!

Grüss Gott

Helsing fra Lillian

MF-studentane kan kvar haust søkja stipend til Augustana Hochschule i Neuendettelsau.

NY KONTORFULLMEKTIG

Gunnar Wang, født 15. sept. 1953, er ansatt som kontorfullmektig i kartotek/ekspedisjonen fra 1. sept. i år, de to første månedene i 2/5-stilling og fra 1. nov. i hel stilling.

Wang er utdannet organist fra Norges Musikkhøyskole og virker som organist i Sagene kirke. Han har vært ansatt som kontormedarbeider ved Norma Prosjekttilfabrikk i halv stilling siden 1978.

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Muslimere i en kristen kultur

Etterutdanningskurs for lærere i videregående skole

Av fakultetslektor Arild Romarheim

Det er først når vi møter folk som er annerledes at vi forstår oss selv. Annerledes kultur. Annerledes hudfarge og skikker. Annerledes religion. De betrakter oss og vi betrakter dem. Ved å lytte til hverandre kan vi forstå ting som ellers var umulig å fatte. Vi ser hvordan deres tenkemåte er knyttet til deres livsforståelse, hvordan skikker vi ikke forstår «ligger dem i blodet». Ved et direkte møte skjer noe underlig. Vi ser også hvordan de betrakter oss! Og vi spør: er det slik vi er: Lyserøde i ansiktet, fjerne, stive, engstelige, til og med litt nedlatende? Og kristendommen må vel være en svak religion som tillater et så umoralsk samfunn når det gjelder forholdet mellom kjønnene? Burde man ikke ha adskilte gutte- og jenteklasser i skolen? Ber kristne mer enn én gang i uka, det vil si om søndagen? De muslimske innvanderne synes nok at vi på mange måter er et underlig folkeferd. Og vi synes nok også av og til at de er underlige. Begge parter vil ganske visst vinne seg ved nærmere bekjentskap.

Derfor må vi møtes. Det skjer på etterutdanningskurset som Institutt for kristendomskunnskap ved Menighetsfakultetet arrangerer 5.-7. januar 1987. Her tar vi opp flere dimensjoner i møtet mellom muslimsk og kristen kultur.

For det første er det et religiøst møte. Islam og kristendom har felles rot i den gammeltestamentlige troen på en skaper. Men i synet på Guds forhold til menneskene kommer møtesetningen fram. Toleranse er ikke å dekke over ulikheter. Det er å rekke hånden ut til dem jeg er uenig med. Ved å invitere til et slikt møte, ønsker vi å uttrykke vår solidaritet med disse mennesker. La oss hjelpe hverandre til å våge nærhet.

For det andre er det et møte mellom kulturer. Det er ikke bare hva vi tenker som er forskjellig. Det er først og fremst måten vi tenker og taler på som er forskjellig. Dette slår særlig ut i skolesituasjonen. Her blir ungdommer så og si tvunget til å tilbringe en stor del av sin tid isammen. Det skjer stort sett på vår kulturs premisser. Innvandrersituasjonen setter dermed skolens holdningsskapende funksjon sterkt i fokus. Her dreier det seg ikke lenger om teorier, men om en dagligdags livssituasjon.

Når vi først er blitt kjent, er det også mulig å vitne. De tror på en Gud som er evig opphøyet. Vi vet at Gud har steget ned i Jesus Kristus. De tror på en Gud som de dypest sett ikke kjenner. Vi vet at Gud har åpenbaret seg personlig i Jesus. Den som har sett Sønnen, har sett Faderen.